

mun. Chișinău, bul. Ștefan cel Mare și Sfânt, 162
Republica Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail: jcc@justice.md

Chisinau city, Ștefan cel Mare și Sfânt, 162 avenue
Republic of Moldova
MD-2004, tel. (+373 22) 27 27 40,
tel./fax (+373 22) 27 27 40, e-mail: jcc@justice.md

12 martie 2020

12 04-6/1-4455
03 20

Curtea Constituțională a RM

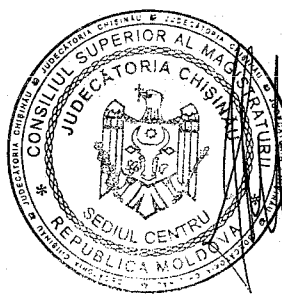
mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28

În procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, se află în examinare cererea de chemare în judecată depusă de Oleacova Tatiana, Iațcun Vladislav și Ignatova Corina împotriva lui Elețchih Albina privind constatarea nulității absolute a actelor.

Prin încheierea nr. 2-21756/19 din 12.03.2020, s-a dispus sesizarea Curții Constituționale a RM, în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, ridicate din oficiu de către instanța de judecată, în temeiul art. 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția RM.

În acest context, se remite Curții Constituționale a RM, sesizarea privind verificarea unor prevederi din articolul 186¹ alin. (1) din Codul de procedură civilă, copia dosarului, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oleacova Tatiana, Iațcun Vladislav și Ignatova Corina împotriva lui Elețchih Albina privind declararea nulității absolute a deciziilor, pentru a fi examinată conform competenței.

Judecător al Judecătoriei Chișinău,
sediul Centru

Gheorghe Stratulat

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ
A REPUBLICII MOLDOVA
Intrare Nr. 429
" 17 " 03 2020

CURTE CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

str. Alexandru Lăpușneanu, nr. 28, mun. Chișinău, MD-2004, Republica Moldova

SESIZARE

privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 186¹ alin. (1) din

Codul de procedură civilă

I. AUTORUL SESIZĂRII

1. Prenumele – **Gheorghe**
2. Numele – **STRATULAT**
3. Funcția – **Judecător, Judecătoria Chișinău, sediul Centru**
4. Adresa – **bd. Ștefan Cel Mare, nr. 162, mun. Chișinău**

II. OBIECTUL SESIZĂRII

Prezenta sesizare privind excepția de neconstituționalitate are drept obiect de examinare:

(i) textul „se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate” din articolul 186¹ alin. (1) din Codul de procedură civilă și

(ii) omisiunea reglementării etapei dezbaterilor judiciare la faza pregătirii cauzei pentru dezbateri în cazul invocării unei excepții de tardivitate.

Prevederile în discuție sunt contestate în baza dispozițiilor articolelor 1 alin. (3), 4, 7, 8, art. 20, art. 23, art. 54 și 134 din Constituție.

III. CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI PRINCIPAL

La 4 noiembrie 2019, domnii Vladislav Iațcu, Tatiana Oleacova și Corina Iganotva, reprezentați de către doamna avocat Tatiana Vataavu-Josan, s-au adresat cu o cerere în instanța de judecată împotriva doamnei Albina Elețchih, Președinte al Asociației coproprietarilor în condominiu nr. 55/191 (în continuare – „A.C.C. nr. 55/191”), prin care au solicitat recunoașterea nulității absolute a proceselor-verbale ale Adunării generale a A.C.C. nr. 55/191 din 23 februarie 2013 privind alegerea dnei Albina Elețchih în Consiliul de administrație și nr. 3 din 28 februarie 2013 privind alegerea dnei Albina Elețchih în calitate de președinte al A.C.C. nr. 55/191.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanții au făcut trimitere la prevederile articolelor 327 alin. (1), 328, 334 și 341 din Codul Civil actualizat, care reglementează instituția nulității absolute și a nulității relative a actului juridic civil. Aceștia au susținut că, pe 23 februarie 2013, domnii Vladislav Iațcu, Tatiana Oleacova, Corina Iganotva și Albina Elețchih au fost aleși în Consiliul de administrație al A.C.C. nr. 55/191. Pe 28 februarie 2013, doamna Albina Elețchih este numită Președinte al A.C.C. nr. 55/191. Ulterior numirii în funcția de președinte al A.C.C. nr. 55/191, s-a aflat faptul că doamna Albina Elețchih nu deține în proprietate apartamentul nr. 37, situat pe bd. Dacia, nr. 49/14, mun. Chișinău, așa cum a susținut aceasta la data numirii. Până la data adresării prezentei cereri de chemare în judecată o altă componentă a Consiliului de administrație al A.C.C. nr. 55/191 nu a fost aleasă.

Pe 20 februarie 2020, dna Elena Elețchih a invocat, prin intermediul doamnei avocat Natalia Ctitor, excepția de tardivitate a cererii de chemare în judecată. În fundamentarea excepției de tardivitate s-a invocat că, de vreme ce reclamanții fac trimitere la prevederile referitoare la nulitatea relativă a actului juridic încheiat prin dol, cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă drept tardivă, pe motiv că termenul de prescripție pentru înaintarea unei asemenea acțiuni este de 6 luni.

IV. ÎNCĂLCAREA CONSTITUȚIEI REPUBLICII MODOVA ȘI ARGUMENTELE ÎN SUSTINEREA ACESTEI POZȚII

(i) Cu privire la încălcarea principiului deplinei jurisdicții a instanței de judecată

Articolul 186¹ din Codul de procedură civilă intitulat „Excepția de tardivitate” îi permite instanței de judecată să stabilească respectarea termenului adresării unei cereri de chemare în judecată, în faza pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, atunci când persoana în a cărei favoare a curs prescripția, o invocă în fața instanței de judecată. Așadar, excepția de tardivitate permite participanților în proces și instanței de judecată, în cazurile când există dubii privind respectarea termenul adresării în instanță, să finalizeze procesul judiciar fără de costuri, în tendința de aplicare a principiului economiei judiciare. Totuși, dispozițiile articolului 186¹ din Codul de procedură civilă care interzic parcurgerea și organizarea dezbaterilor judiciare, ca mijloc de probă, în vederea judecării excepției de tardivitate, implică o încălcare a dreptului la un proces echitabil, de vreme ce reduc din atribuțiile instanței de judecată.

Deși legislatorului îi este recunoscută o marjă largă de discreție în materia reglementării dreptului la un proces echitabil, acesta nu poate aduce atingere chiar esenței acestui drept. În Hotărârea sa nr. 14 din 15 noiembrie 2012, Curtea Constituțională a precizat că, dreptul de acces la un tribunal poate fi limitat, în special prin stabilirea unor condiții de admisibilitate, materie în care statului îi este recunoscută o marjă largă de discreție. Totuși, aceste limitări trebuie să urmărească un scop legitim și să asigure respectarea unui echilibru corect între interesul persoanei și scopul legitim urmărit (a se vedea, în acest sens, punctul 71 din Hotărâre cu referire la cauza *Guérin v. Franța*, 29 iulie 1998, § 37). Limitările stabilite prin lege nu trebuie să aibă ca efect anularea acestui drept.

În aceeași hotărâre Curtea Constituțională a stabilit că, instanța trebuie să posede competențele de a „hotărî” și de a da decizie în cauzele pe care le examinează. Cu alte cuvinte, instanța judecătorească trebuie să poată să aprecieze atât în fapt, cât și în drept, ansamblu de elemente cu privire la cauza examinată (a se vedea pct. 91 din hotărâre).

De o manieră similară, în Hotărârea nr. 10 din 10 mai 2016, Curtea Constituțională a stabilit că exercitarea deplinei jurisdicții de către o instanță presupune să nu se reneunțe la niciuna din componentele funcției de a judeca. Așadar, refuzul unei instanțe sau imposibilitatea de a se pronunța în mod independent asupra anumitor aspecte cruciale pentru soluționarea litigiului, cu care a fost sesizată instanța, ar putea constitui, în anumite cazuri, o încălcare a art. 6 § 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea, în acest sens, pct. 44 din Hotărâre cu referire la cauza *Chevrol v. Franța*).

Așadar, având în vedere textul de lege contestat, care îi interzice instanței de judecată să examineze cauza în fond până nu este soluționată excepția de tardivitate, menționez că această interdicție este de natură să limiteze din competențele instanței de judecată și, prin urmare, să instituie o ingerință în exercițiului dreptului la un proces echitabil, garantat de articolul 6 § 1 din Convenția Europeană.

Problematica pe care o ridică cazul din litigiul principal constă în faptul că, reclamantii solicită nulitatea absolută a actelor juridice contestate, acțiune ce este imprescriptibilă, pe când pârâtul, în contradictoriu cu poziția reclamanților, invocă existența unui motiv de nulitate relativă, acțiune supusă prescripției extinctive. Astfel, *de facto*, instanța de judecată este pusă în situația de a califica, în faza pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare, raportul juridic litigios dedus judecării, fapt contrar însă fazei procesuale de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Mai mult, fiind invocată excepția de tardivitate, instanța de judecată se află în imposibilitate de a întreprinde și alte atribuții recunoscute pentru ședința de pregătire a cauzei. Astfel, instanța de judecată nu poate atrage în proces și înștiința alți posibili participanți în proces, precum sunt

intervenienții accesorii, coreclamanții sau copârâți, pentru ca aceștia să-și prezente opinia asupra cauzei și asupra excepției de tardivitate.

A contrario, principiul jurisdicției depline a instanței de judecată ar fi respectat, în mod special, atunci când posibilitatea de a soluționa excepția de tardivitate i-ar fi recunoscută instanței de judecată odată cu examinarea fondului cauzei, anume pentru a-i oferi instanței de judecată posibilitatea de a aprecia ansamblul elementelor cauzei, atât în fapt, cât și în drept. Posibilitatea soluționării excepției de tardivitate împreună cu fondul cauzei i-a fost recunoscută instanței de judecată în acțiunile de contencios administrativ odată cu adoptarea Codului Administrativ nr. 116 din 19 iulie 2018, în vigoare din 1 aprilie 2019. Potrivit articolului 207 alin. (1) din Codul administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Printr-o asemenea reglementare, Codul administrativ lasă la aprecierea instanței de judecată soluționarea chestiunii privind tardivitatea acțiunii, în orice fază a procesului, inclusiv în faza deliberării, anume pentru a-i asigura instanței de judecată posibilitatea de a aprecia ansamblul de elemente ale cauzei.

Susțin că, prin amendamentele la articolul 186¹ din Codul de procedură civilă, care împiedică instanța de judecată să examineze excepția de tardivitate odată cu fondul cauzei, s-a diminuat standardul de protecție al drepturilor și libertăților fundamentale. De altfel, până la operarea modificărilor în Codul de procedură civilă prin Legea nr. 17 din 5 aprilie 2018, în vigoare din 1 iunie 2018, instanța de judecată avea posibilitatea să decidă cu privire la tardivitatea acțiunii odată cu fondul cauzei.

Cu privire la diminuarea standardului de protecție al drepturilor și libertăților fundamentale Curtea Constituțională a precizat că, renunțarea la una din modalitățile de asigurare a protecției efective a drepturilor justițiabililor, cu consecința trecerii la un standard inferior de ocrotire a drepturilor și libertăților fundamentale în raport cu cel anterior, consacrat de legislația infraconstituțională, constituie o încălcare a principiilor constituționale. De altfel, articolul 54 din Constituție stabilește că în Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și ale cetățeanului (a se vedea, în acest sens, Hotărârea nr. 16 din 25 iunie 2013, § 83).

Așadar, sunt de părere că, textul „[...] se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate.” din articolul 186¹ alin. (1) din Codul de procedură civilă, limitează competența instanței de judecată, fapt care reprezintă o încălcare a dispozițiilor articolului 20 din Constituție.

(ii) Cu privire la omisiunea legislativă

Articolul 186¹ din Codul de procedură civilă pune în sarcina instanței de judecată, în cadrul ședinței de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, soluționarea chestiunii privind excepția de tardivitate cu respectarea principiilor contradictorialității și al egalității de arme, ca părți componente ale dreptului la un proces echitabil. În această fază, Codul de procedură civilă nu reglementează posibilitatea efectuării unor dezbateri judiciare pe marginea excepției de tardivitate, fapt care împiedică părțile în proces de a înainta cereri și demersuri, inclusiv de a atrage alți participanți în proces interesați în examinarea cauzei, fapt care reprezintă o omisiune legislativă.

Articolul 186¹ din Codul de procedură civilă stabilește că:

(1) Cererile depuse în instanța de judecată peste termenul de prescripție extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripția, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripție sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepției, instanța de judecată examinează excepția de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen.

(2) Excepția de tardivitate și, după caz, repunerea în termen se soluționează în ședință de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanților citați legal nu împiedică examinarea cererilor.

(3) Dacă nu se dispune repunerea în termen și/sau se admite excepția de tardivitate, instanța de judecată respinge acțiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs.

(4) Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii adoptate conform alin. (3), este în drept:

- a) să respingă recursul și să mențină încheierea;
- b) să admită recursul și să caseze integral încheierea, restituind cauza spre rejudecare.

(5) Dacă se dispune repunerea în termen și/sau excepția de tardivitate se respinge, instanța de judecată emite o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul și continuă examinarea cauzei.

În jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit cu titlu de principiu că, procedura de examinare a cauzelor în instanța de judecată trebuie să fie prevăzută de lege, pentru a se putea garanta respectarea dreptului la un proces echitabil (a se vedea, în acest sens, *Coeme și alții v. Belgia*, 22 iunie 2000, § 102). Curtea Constituțională în jurisprudența sa anterioară a declarat neconstituțională omisiunea reglementării anumitor aspecte procesuale în cadrul procedurii penale (a se vedea, în acest sens, Hotărârile nr. 17 din 19 mai 2016, § 72 și nr. 19 din 3 iulie 2019, § 59). Aceste considerente sunt valabile și în acest caz, de vreme ce ele demonstrează că, în anumite cazuri, omisiunea legislativă este de natură să conducă la încălcarea prevederilor constituționale.

Așadar, sunt de părere că este neconstituțională omisiunea reglementării unei faze a dezbaterilor judiciare în cazul examinării excepției de tardivitate.

(iii) Lipsa de claritate a prevederilor procesuale contestate

Aduc la cunoștința Curții Constituționale faptul că, textul de lege contestat creează confuzii privind aplicarea corectă a normelor Codului de procedură civilă, de vreme ce îi impune instanței de judecată obligația de a soluționa mai întâi excepția de tardivitate și ulterior de a trece la examinarea fondului cauzei. În acest context, menționez că, o dispoziție legală nu poate fi interpretată în mod izolat, ci în coroborare cu celelalte dispoziții legale incidente, ca făcând parte dintr-un sistem juridic coerent (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 14 din 10 februarie 2020, § 27). Așadar, este contrar principiului securității juridice ca o normă de procedură să vină în contradicție cu o altă normă de procedură, ambele fiind părți componente ale aceluiași sistem (*i.e.* Cod de procedură civilă), iar contradicția existentă să conducă la anularea efectelor uneia dintre ele.

a. Contradicția nr. 1

Articolul 183 alin. (2) din Codul de procedură civilă stabilește că, pregătirea pentru dezbateri judiciare este obligatorie pentru orice cauză civilă și are ca scop: a) precizarea legii care urmează a fi aplicată și determinarea raporturilor juridice dintre părți; b) constatarea circumstanțelor care au importanță pentru soluționarea justă a cauzei; c) stabilirea componenței participanților la proces și implicarea în proces a altor persoane; d) prezentarea tuturor probelor; e) evaluarea oportunităților de soluționare a litigiului prin mediere; f) examinarea și deciderea în privința cererilor depuse și neexaminată de instanța de judecată privind efectuarea expertizei, numirea/recuzarea expertului, reclamarea probelor, asigurarea acțiunii; g) stabilirea termenelor pentru efectuarea actelor procedurale; h) stabilirea locului, a datei, a orei și a duratei ședinței de judecată; i) stabilirea ordinii și timpului necesar pentru audierea martorilor, a experților sau a altor persoane, pentru efectuarea altor acte procedurale.

Astfel, contrar faptului că faza pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare urmărește anume scopul pregătirii, inclusiv prin acumularea de probe și prin atragerea participanților în proces, textul contestat de la articolul 186¹ alin. (1) din Codul de procedură civilă, obligă instanța de judecată să soluționeze imediat chestiunea cu privire la excepția de tardivitate.

În lumina acestui fapt, este redus la zero scopul ședinței de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare, atât timp cât activitatea de pregătire a instanței de judecată este blocată prin activitatea soluționării excepției de tardivitate.

b. Contradicția nr. 2

Articolul 186¹ alin. (1) din Codul de procedură civilă stabilește că excepția de tardivitate poate fi invocată doar în cadrul ședinței de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Așadar, participanții în proces nu pot invoca excepția de tardivitate mai târziu de faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri, sub sancțiunea decăderii din acest drept. Totuși, articolul 60 alin. (3) din Codul de procedură civilă stabilește că, nu se consideră modificare a acțiunii dacă reclamantul completează temeiul acțiunii, mărește sau micșorează quantumul pretențiilor, completează acțiunea cu pretenții accesorii sau solicită compensarea valorii obiectului pierdut sau pierit.

Această dispoziție permite completarea în faza dezbaterilor judiciare a cererii de chemare în judecată cu pretenții accesorii, care însă să fie prescrise extinctiv, iar participanții în proces să fie lipsiți de dreptul de a invoca excepția de tardivitate, pentru că a fost omisă faza procesuală pentru invocarea acesteia. Acest lucru încalcă principiul egalității armelor în proces și, în mod implicit, dreptul la un proces echitabil.

c. Contradicția nr. 3

Articolele 169 și 265 din Codul de procedură civilă nu prevăd drept motive pentru refuzul în primirea cererii de chemare în judecată sau în încetarea procesului de judecată, existența unei încheieri judecătorești prin care a fost soluționată anterior excepția de tardivitate între aceiași participanți. Astfel, admiterea de către instanța de judecată în faza pregătirii cauzei pentru dezbateri judiciare a excepției de tardivitate este lipsită de efecte, de vreme ce persoana în defavoarea căreia este admisă excepția, se poate adresa din nou cu aceeași acțiune în instanța de judecată.

Așadar, având în vedere cele menționate *supra*, consider că există motive serioase privind neconstituționalitatea dispozițiilor contestate.

V. CERINȚELE AUTORULUI SESIZĂRII

Solicităm Curții Constituționale să declare neconstituționale:

(i) textul „[...] se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate.” din articolul 186¹ alin. (1) din Cod de procedură civilă și

(ii) omisiunea legislativă de a organiza dezbateri judiciare în faza pregătirii cauzei pentru dezbaterii judiciare, atunci când este invocată o excepție de tardivitate

VI. DATE SUPPLEMENTARE REFERITOARE LA OBIECTUL SESIZĂRII

Articolul 186¹ alin. (3) din Codul de procedură civilă a mai făcut anterior obiectul controlului de constituționalitate, sesizarea fiind respinsă drept inadmisibilă de către Curtea Constituțională prin Decizia nr. 50 din 5 aprilie 2019. În pofida acestui fapt, prezenta sesizare pune în discuție elemente noi, care nu au fost examinate de către Curtea Constituțională prin acea decizie. Cu privire la aceasta a se vedea și considerentele din Deciziile nr. 124 din 25 noiembrie 2019, § 17 și nr. 25 din 2 martie 2020, § 19.

VII. LISTA DOCUMENTELOR

Copia dosarului nr. 2-2175/19 pe _ file.

VIII. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

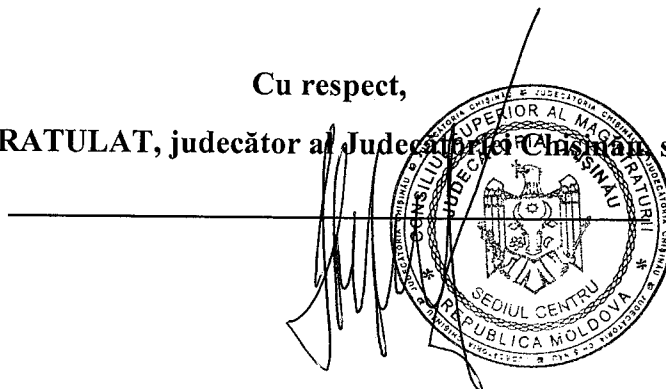
Declar pe propria onoare că informațiile din prezenta sesizare sunt exacte.

Locul: Republica Moldova, mun. Chișinău

Data: 12 martie 2020

Cu respect,

Gheorghe STRATULAT, judecător al Judecătoria Chișinău, sediul Centru

The image shows a handwritten signature in black ink, which appears to be 'Gheorghe STRATULAT'. To the right of the signature is a circular official seal. The seal contains the text 'CONSILIUL JUDEȚĂRII CHIȘINĂU' at the top, 'SEDIUL CENTRU' at the bottom, and 'REPUBLICA MOLDOVA' at the very bottom. In the center of the seal is the coat of arms of the Republic of Moldova. The seal is partially obscured by the signature.

12 martie 2020

mun.Chișinău

Judecătoria Chișinău, sediul Centru

Instanța compusă din

Președintele ședinței, judecătorul - Gheorghe Stratulat

Grefier - Iuliana Goraș

examinând în ședință publică, cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Oleacova Tatiana, Iațcun Vladislav și Ignatova Corina împotriva lui Elețchih Albina privind declararea nulității absolute a deciziilor

a c o n s t a t a t:

1. La 04 noiembrie 2019, Vladislav Iațcul, Tatiana Oleacova și Corina Iganotva, reprezentați de către avocatul Tatiana Vatavu-Josan, au depus cerere de chemare în judecată împotriva Albinei Elețchih, Președinte al Asociației coproprietarilor în condominiu nr. 55/191 (în continuare – „A.C.C. nr. 55/191”), prin care au solicitat recunoașterea nulității absolute a proceselor-verbale ale Adunării generale a A.C.C. nr. 55/191 din 23 februarie 2013 privind alegerea dnei Albina Elețchih în Consiliul de administrație și nr. 3 din 28 februarie 2013 privind alegerea dnei Albina Elețchih în calitate de președinte al A.C.C. nr. 55/191.
2. La 20 februarie 202, prin intermediul cancelariei, pârâtul Elețchih Alina a depus o cerere privind ridicarea excepției de tardivitate. În motivarea aceste, se indică că de vreme ce reclamantii fac trimitere la prevederile referitoare la nulitatea relativă a actului juridic încheiat prin dol, cererea de chemare în judecată urmează a fi respinsă drept tardivă, pe motiv că termenul de prescripție pentru înaintarea unei asemenea acțiuni este de 6 luni.
3. În ședință de judecată reclamantele, Oleacova Tatiana, Iațcun Vladislav și Ignatova Corina nu s-au prezentat, fiind reprezentate de avocatul Tatiana Vatavu-Josan, care a solicitat admiterea cererii de chemare în judecată, evidențiind caracterul imprescriptibil al pretenției formulate.
4. Atât pârta, Elețchih Albina cât și reprezentantul acesteia, avocatul Ctitor Natalia, a susținut cererea privind opunerea excepției de tardivitate. Consideră adițional, ca nu lipsa dezbaterilor judiciare, limitează dreptul său de a cerceta mijloacele de probă administrate la dosar, inclusiv de a da explicații.
5. Audiind participanții la proces, studiind materialele dosarului, instanța de judecată consideră necesar din oficiu, sesizarea Curții Constituționale, referitor la dispozițiile legale procesuale, aplicabile cauzei, din următoarele considerente:
6. În conformitate cu art. 12¹ alin.(1) – (2) Cod de procedură civilă, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate

COPIA CONȘTIINȚE CU ORIGINALUL
Semnătura _____

la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate.

- 7. În argumentarea soluției expuse, instanța de judecată atestă că potrivit pct. 81-84 din Hotărârea Curții constituționale, nr.2 din 09 februarie 2016, privind interpretarea articolului 135 alin.(2) lit.b) din Constituția Republicii Moldova, Curtea a reținut că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin.(1) lit.a) din Constituție, excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau indică faptul că este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestația urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate.
- 8. Curtea a reținut că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale.
- 9. Reieșind din analiza normelor de drept sus-indicate, raportate la circumstanțele cauzei, instanța de judecată reține că, în speță, sesizarea corespunde condițiilor stabilite de lege, astfel încât, normele de drept în privința cărora se ridică excepția, fac parte din categoria actelor cuprinse la art. 135 alin.(1) lit.a) din Constituție; excepția este ridicată din oficiu, de către instanța de judecată, normele de drept contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei și nu există o hotărâre anterioară a Curții, având ca obiect normele contestate prin prezenta sesizare.
- 10. Astfel, instanța de judecată constată că, în speță, sunt prezentate temeiurile de sesizare a Curții Constituționale, pentru verificarea constituționalității normei de drept incidente speței, textul „se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate” din articolul 186¹ alin. (1) din Codul de procedură civilă.
- 11. Totodată, potrivit alin.(3) al art. 12¹ Cod de procedură civilă, ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amîină pledoariile.
- 12. În acest context, instanța de judecată consideră necesar de a sesiza Curtea Constituțională, privind controlul constituționalității textul „se examinează în fond doar după examinarea de către instanța de judecată a excepției de tardivitate” din articolul 186¹ alin. (1) din Codul de procedură civilă.
- 13. În conformitate cu art. 12¹, art. 269-270 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

d i s p u n e :

Se sesizează Curtea Constituțională a RM, în vederea soluționării excepției de neconstituționalitate, ridicate din oficiu de către instanța de judecată, în temeiul art. 135 alin.(1) lit.a) și g) din Constituția RM.

Se remite Curții Constituționale a RM, sesizarea privind verificarea unor prevederi din articolul 186¹ alin. (1) din Codul de procedură civilă, copia dosarului, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Oleacova Tatiana, Iațcun Vladislav și Ignatova Corina împotriva lui Elețchih Albina privind declararea nulității absolute a deciziilor, pentru a fi examinată conform competenței.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecător

Gheorghe Stratulat